

dr. Simona Kustec, ministrica
Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport
Masarykova cesta 16
1000 Ljubljana
gp.mizs@gov.si
soj.mizs@gov.si

Kabinet predsednika Vlade republike Slovenije
Gregorčičeva ulica 20
1000 Ljubljana
kpv@gov.si

Ljubljana, 30. 10. 2020

ZADEVA: PRILOGA K JAVNEM PISMU ŠTUDENTOV OB ZAPIRANJU ŠTUDENTSKH DOMOV – PRIMERI PRIČANJ ŠTUDENTOV

Spoštovani,

Spodaj prilagamo anonimna pričanja študentov o stiskah, v katerih so se posledično znašli zaradi neusklajenega in nenadnega zapiranja domov. Gradivo prilagamo za boljše razumevanje dejanskega stanja in posledic ukrepov omenjenih v javnem pismu. V imenu vseh študentov v podobnih stiskah prosimo za razumevanje in ustrezno reševanje problema.

Primer 1

"V Ljubljani opravljam študentsko delo, ki mi predstavlja glavni vir preživetja. Ker nimam avtomobila, sem za prevoz prisiljena uporabiti ali javni prevoz ali alternativo, denimo prevoze, ki jih ponujajo posamezniki na spletu. Ali je varneje, da grem vsak dan s prevozi do Ljubljane in nazaj domov, sem še doma v stiku s 5 osebami poleg tistih, s katerimi sem v stiku v tranzitu? V študentskem domu že prejšnji teden ni bilo nikogar. Cel teden sem bila sama v apartmaju. Na hodniku sem v enem tednu srečala eno osebo. Menim, da veliko manj širim virus če sem v ŠD kot doma."

"Tisti, ki imajo malce več denarja in si lahko privoščijo stanovanje v Ljubljani, pa lahko ostanejo? Saj so prav tako v večstanovanjskih objektih, v katerih živi verjetno veliko več ljudi kot trenutno v ŠD. Stanovanja niso njihova last in plačujejo mesečno najemnino enako kot mi v študentskih domovih. Mislim, da ni primerno, da nekdo kar naenkrat izgubi začasno bivališče"

Primer 2

"Že pet let sem prebivalka ŠDL. Vem, da je vlada prepovedala bivanje v domu od jutri naprej, žal sama nisem med dovoljenimi izjemami. Opravljam namreč študentsko delo prek napotnice, ki je moj edini vir zaslužka. Domov sicer sploh ne hodim, sem vedno v Ljubljani – v primeru izselitve moram preseliti celotno sobo, saj na stalnem prebivališču nimam popolnoma nič".

"Ne vem, od kje ideja, da imajo vsi možnost in si željo vrnitve domov k družini – nismo vsi v tako dobrih odnosih. Glede na to, da spoštujem ukrepe in da sem v mojem nadstropju praktično sama, mislim, da ne ogrožam nobenega".

Primer 3

"Sem študentka in letos prvič bivam v domu. Bivanje v domu sem želela nadaljevati v domu, vendar sem zaradi smrti moje babice ostala doma. Po pogrebu sem se mislila vrniti v Ljubljano, a mi je odlok to preprečil. Zakaj sem se hotela vrniti? Ker imam zelo velike motnje koncentracije, doma pa imam 4 sestrice, starše in dedka, in tako rekoč nikoli ni čistega miru pri hiši. Prav tako se doma zelo težko zberem, saj moja soba ni delovni prostor za celodnevno učenje, kar sem ugotovila že marca, ko sem se pripravljala na maturo. Vrnitev v dom bi mi omogočila zbrano in učinkovito učenje in opravljanje vseh obveznosti na faksu. Prav tako bi dobila čas zase, se spravila k sebi in odmisli ostale stvari, ki se dogajajo doma".

Primer 4

"Moj stalni naslov se nahaja v zaselku, kjer je infrastruktura pomanjkljiva. Cesta je makadamska, pitne vode ni, ampak nam iz vodovoda občasno pridejo napolniti šterno, telefonski signal je zaradi bližine s hrvaško mejo ali zelo slab ali pa zvečine vezan na hrvaško omrežje, interneta seveda sploh ni. Skratka, na mojem stalnem naslovu so bivalni pogoji v osnovnem smislu v redu – imamo elektriko, bojler za toplo vodo itd., nimam pa nikakršnih pogojev za študij na daljavo, saj ni interneta. Do leta 2020, časa pandemije s koronavirusom, me dejstvo, da na stalnem naslovu nimam interneta, ni toliko motilo. Za osnovnošolske in srednješolske obveznosti internet ni bil potreben, saj izven šolskih klopi zgolj rešuje domače naloge v delovnih zvezkih. Tekom študija pa sem med vikendi začela vse pogosteje ostajati v študentskem domu. Ko sem šla domov k staršem, mi je pravzaprav ustrezal mir brez "stika s civiliziranim svetom", ki sem ga izkoristila za poglobljeno branje študijske literature, predvsem med izpitnimi obdobji. Zaradi ukrepov preprečevanja okužb s koronavirusom pa se je letos študij preselil na splet. Na magisteriju imam v zimskem semestru večino tedna predavanja preko zoom aplikacije. Glede na to, da na stalnem naslovu ni kableske telefonije in je že telefonski signal slab, niti ne vem, kako bi lahko internet uredila v primeru, da bi sploh imela dovolj denarja za ta dodaten strošek. Starši so dolgotrajno brezposelni in komaj shajajo iz mesca v mesec, sama pa se preživljam z državno štipendijo in občasnim študentskim delom v panogi, ki bo zaradi lockdowna seveda ponovno presahnila. Ker imam diagnozo celiakije, si moram iz zdravstvenih razlogov hrano kuhati sama, saj študentskih bonov v večini lokalov in pri dostavljalcih hrane ne morem koristiti, ker pa je brezglutenska

hrana precej dražja od navadne (kilogram brezglutenskega kruha znamke Schar stane 12,30€) to pomeni, da žal res velik delež svojih prihodkov vlagam v povsem osnovne življenjske stroške. Če mi tekom meseca slučajno kaj denarja ostane, si kupim knjige, ki jih rabim za študij – zaradi zaprtja knjižnic v marcu in aprilu, študijsko literaturo res precej paranoično kopičim. Skratka, živim iz meseca v mesec in prihrankov nimam, zato tudi nimam denarja, da bi lahko na domačem naslovu uredila internet oz. bila zmožna plačevati še to dodatno položnico. Če bi bilo internet v tako kratkem času sploh možno urediti. Res ne vem, kako naj v takih razmerah sploh dokončam svoj študij".

Primer 5

"Domov se ne morem vrniti. Na stalnem prebivališču bi bival sam z očetom alkoholikom. Če se vrnem domov bom verjetno že prvo noč spal na prostem".

Primer 6

"V podjetju, kjer delam, trenutno opravljam raziskave za magistrsko nalogo, ki zahtevajo mojo prisotnost in jih ne morem iz danes na jutri kar prekiniti. To bi pomenilo, da bi moral ponoviti večino empiričnega dela moje magistrske naloge. To enostavno ni sprejemljivo. Vsakodnevna vožnja zame ni opcija, prav tako pa bi se na javnih prevozih počutil manj varno. V študentskem domu sem sam v apartmaju saj so cimri odšli domov".

Primer 7

"Delodajalec, pri katerem se nameravam zaposliti, ko končam študij mi je sporočil, da nujno potrebuje kader za zaključevanje posla pred morebitnim ponovnim zaprtjem javnega življenja. Glede na naravo dela se ne morem vsakodnevno voziti v Ljubljano. Prav tako to ne bi bila opcija zaradi stikov, ki jih imam pri delu. Doma imam namreč stare starše, ki so rizična skupina in zelo pazijo, da ne prihajajo v stik s preveč osebami. Zaradi tega smo se dogovorili, da se zaenkrat domov ne vračam, če kje slučajno staknem virus.

Moti me tudi dejstvo, da smo spet za zapiranje izvedeli iznenada. Sam bi rad prestal v samoizolaciji vsaj inkubacijsko dobo virusa preden se vračam domov med rizične skupine. Kolikor razumem, tudi to po vladnem odloku ni dovoljeno".

Primer 8

"Doma kažejo znake okužbe. Dokler ne dobijo rezultatov testa ali virus prebolijo, se tja ne nameravam vrniti".

Primer 9

"Doma imam težavne razmere za študij, predvsem zaradi slabše internetne povezave in nenehnega dela na kmetiji, prav tako pa še vedno delam na Inštitutu za patologijo in bi od doma veliko težje prihajala v službo, ki mi predstavlja vir prihodkov za preživetje.

Zame je študentski dom več kot le začasni naslov, predstavlja mi pravi dom in odhoda nazaj na domači naslov si nikakor ne predstavljam več, zato upam, da bodo moji prošnji, da lahko ostanem tukaj, ugodili".

Primer 10

"Sam opravljam študentsko delo pri zaposlovalcu, pri katerem se mi v naslednjem letu obeta zaposlitev. Vožnja v Ljubljano vsak dan bi bila teoretično izvedljiva, saj že imam avto, vendar bi po mojem mnenju s tem po nepotrebnem ogrožal starše, ki so že blizu 60 let. Študentski dom se mi zdi bolj varen saj je pretežno prazen".